

Amit rosszul csináltak Budapesten

Az átalakított Margit-híd

Aki szemlélődve járja Budapest utcáit, sok olyan dolgot lát, ami szembeötlően elhibázott munka. Szemlélődéseink eredményeképpen megkíséréljük rámutatni egy cikksorozat keretében, az elhibázott munkákra.

Kezdjük a Margithíddal.

Sok munkával, sok pénzzel, nagyszerű fudással alakították át a Margit-hidat, amely Budapest legforgalmasabb dunai hidja. Maga a monumentális munka kitűnően sikerült, „a ruha nagyon jól áll, csak a gombokat varrták rá rosszul”. Ebben az esetben a *villamossínek*et. Ahelyett, hogy a híd két oldalára rakták volna, végighúzták a híd közepén a duplapáros sínt. A két pársin között, szükségszerűleg egy jókora üres tér húzódik el, teljesen kihasználatlanul. A hídalakítás azért történt, hogy a nagy forgalmat, a szélesebb hidon könnyebben lehessen lebonyolítani s az a körülmény, hogy a síneket a középre tették, magát a *célt majdnem illuzorikussá tette*. Magában már az a tény is forgalmi akadály, ha egy uttest közepén *mozgó közlekedési eszközök befolyásolják a nyugodtságot*, hát még ha ezek a *mozgó testek tényleg* is olyan területet kötnek le, melyek ha a sínek a híd két oldalán futnának, önmaguktól szabadulnának fel a teherforgalom számára.

Ha a híd villamossíneit a két oldalra helyezték volna, a közepén maradt széles hídtesten akadálymentesen bonyolódna le az autó- és kocsiforgalom, nem kellene mindig attól tartani, hogy valamelyik rakoncátlan fuvarosló a villamossínekre rántja a kocsit vagy egy gépkocsi, a mindig fennálló tumultusban odasodródik. Nagy óvatossággal kezelik itt a forgalmat, lelassított tempóban, tehát jelentékeny időpazarlással csak azért, hogy karambolok, a fenti okokból elő ne forduljanak. Az idő tehát, amely éppen a munka ütemében jelenti a pénzt, itt pazarlásszámba megy. Ha felmérnénk a Margit-híd lelassított forgalma következtében jelentkező idővesztéséget, minden közlekedési eszköznél, évi összegezésben megieő számadatokat kapnánk.

De a villamosokon közlekedők szempontjából is elhibázott volt a síneket a híd közepére helyezni. Annak, aki a hídon akar felülni akár budai, akár pesti villamosra, *lépcsősorokon kell lemennie a föld alá*, az aluljáróba, onnan ugyancsak *lépcsőkön felkapaszkodni a hidra*, ami nemcsak idővesztés, de erővesztés is. Hiszen az a körülmény, hogy a pesti ember igen nagy százalékban szívbaiban szenved, nem utolsó sorban köszönhető az emeleteknek, a lépcsőjárásnak. Amint tehát látjuk, itt sem szolgálja a középre lerakott sín pár a gyors közlekedést. Ha ezzel szemben a sín párok a híd két oldalára volnának lerakva, a kö-

zönségnek sem a fel-, sem a leszállásnál nem kellene alagutat, lépcsőket járnia. Sőt nem kellene például a budai hídfő szigetéről jókora kerülőt megtennie annak, aki a villamosról leszállva, az *Árpád-utra* vagy a *Lipthay-utca*ba akar menni.

A híd szélességi méretét úgy tervezték, hogy a közepén haladó villamosok mellett, jobbról is, balról is két kocsisor férjen el, hogy adott esetben előzni is lehessen. Kísérelje meg valaki veszély nélkül az előzést, ha egy autobus megy előtte. A széles autobus teste szinte teljesen elfoglalja a villamos és a járda közötti hídtestet annyira, hogy ha előtte egy teherkocsi halad, szembe pedig egy villamos jön, az autobus utasokkal megrakva, kénytelen a teherkocsi után lépésben haladni, a gyors közlekedés nagyobb dicsőségére. Általában a döcögő, lassu forgalom jellemzi a Margithíd közlekedési ütemét, a rosszul felvarrt gombok, vagyis a rosszul lerakott sínek miatt.

Arról aztán ne is beszéljünk, hogy a „szigetek” kanyargóival, kerülgetésével, amely már a Vágsházánál kezdődik, igen jelentékeny idővesztés áll be a gyors közlekedésben. Nyolcszor kell a villamosnak a kanyar miatt lassítani. S ezek a szigetek, amellet, hogy lassítják a forgalmat, esztétikai szempontból is ártalmára vannak a hidnak. Olyanok, mint a szemölcs egy divathölgy arcán. S mindez a középre helyezett sínek miatt.

Van a hidnak ezen kívül egy jelentéktelen s így könnyen eltűnhető szépséghibája, a lejáratok vaskorlátjai. A híd ugyanis három helyen: a két végén és a közepén, szemben a Margitszigettel, „át van furva” s az aluljárók lejáratait esztétikusnak egyáltalán nem mondható, erős vaskorlát veszi körül. Ha valaki kiáll a Szent István-körútra s így akarja megsejtelni a híd szépségét, ivelését, ez teljesen lehetetlen a hídtestből kiemelkedő magas korlátok miatt. S minthogy a korlátok mellett állandó tömeg hullámszik, akik a villamosokra várnak, a Szent István-körútról szemlélve, úgy néz ki az egész, mintha a híd három pontján mindig valami népgyűlést tartának. Egyáltalán nem esztétikus látvány.

A villamossíneket rakják vissza a híd két oldalára. A forgalom, a közlekedés meggyorsítása érdekében. Hisz ebből a célból szélesítették ki a hidat. A forgalomnak pedig most több akadállyal kell itt megküzdeni, mint azelőtt. A három méterrel kiszélesített hidon tehát vissza a sín párokkal az oldalra és akkor rögtön elérik az eredeti célt: a gyorsabb közlekedési lehetőséget.